

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 916/2014
08.10.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.П., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката О.П., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 бр.522/2014 од 22.05.2014. године, у седници већа одржаној дана 08. октобра 2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.П. – адвоката О.П., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 бр.522/2014 од 22.05.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу К бр.11/13 од 14.03.2013. године, окривљени С.П. оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од 2 године од дана правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, од окривљеног је одузет 1 ПВЦ пакет у коме се налази опојна дрога "kanabis sativa" – марихуана, у количини од 50,91 грама нето масе.

Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 4.847,96 динара, као и паушал у износу од 5.000,00 динара, све у року од 15 дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.522/2014 од 22.05.2014. године, усвајањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Шапцу, преиначена је пресуда Вишег суда у Шапцу К бр.11/13 од 14.03.2013. године, тако што је окривљени С.П. оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од три године, док је у осталом делу првостепена пресуда остала неизмењена.

Ставом II исте пресуде, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног С.П.

Бранилац окривљеног С.П. – адвокат О.П., поднела је захтев за заштиту законитости само против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 бр.522/2014 од 22.05.2014. године, због повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати Апелационом суду у Београду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног истиче да је побијаном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, те да је побијана пресуда заснована на доказу на коме се по одредбама ЗКП не може заснивати – на резултатима претреса окривљеног и његовог возила који је извршен супротно одредбама ЗКП који се примењивао у време предузимања ове радње, те на потврди о одузетим предметима од 28.06.2012. године.

С тим у вези, у захтеву се истиче да су критичном приликом овлашћена службена лица МУП РС извршила претрес окривљеног и његовог возила без наредбе суда, због чега је овај доказ морао бити издвојен из списка, те да се претрес окривљеног и његовог возила може у конкретном случају сматрати само службеном радњом прегледа возила и лица, на којој се судска одлука не може засновати.

Врховни касациони суд је наводе захтева у овом делу испитао сходно одредби члана 604. став 1. ЗКП, па је нашао да су изложени наводи неосновани.

Одредбом члана 225. став 1. ("Службени гласник РС", бр. 58/04 ... 76/10), који се примењивао у време предузимања радње претресања окривљеног и

његовог возила, те сачињавања потврде о одузетим предметима, прописано је да, ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности – органи унутрашњих послова дужни су да предузму потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, да се учинилац или саучесник не сакрије или не побегне, да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, као и да се прикупе сва обавештења која би могла бити од користи за успешно вођење кривичног поступка.

Ставом 2. истог члана, прописано је да у циљу испуњења дужности из става 1. тог члана, органи унутрашњих послова, између осталог, могу да изврше потребан преглед превозних средстава, путника и пртљага ... као и да предузму друге потребне мере и радње, те да ће о чињеницама и околностима које су утврђене приликом предузимања појединих радњи, а могу бити од интереса за кривични поступак, као и о предметима који су пронађени или одузети – саставити записник или службену белешку.

Следствено цитираној законској одредби, када постоје основи сумње да је одређено кривично дело које се гони по службеној дужности извршено, полиција је дужна да без било чијег посебног налога предузме посебне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, односно да открије и обезбеди трагове кривичног дела и предмете који могу послужити као доказ, те се овако прибављени докази, супротно ставу браниоца окривљеног, могу користити као доказ у даљем току поступка.

Како је, дакле, претрес окривљеног С.П. и његовог возила извршен у свему у складу са одредбом члана 225. ЗКП, који се примењивао у време предузимања ових радњи, то је Апелациони суд у Београду правилно поступио када је, приликом доношења одлуке, ценећи изведене доказе, ценио и записник о претресању окривљеног С.П. и његовог возила, као и потврду о одузетим предметима од окривеног. Стога су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног да је приликом доношења правноснажне пресуде учињена повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и да је пресуда заснована на доказу на коме се по одредбама ЗКП не може заснивати.

Из наведених разлога, захтев браниоца окривљеног одбијен је као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

За председника већа-судија
Веско Крстајић, с.р.